

Förordning (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor

Inledande bestämmelser

1 §

[7531] Denna förordning gäller brandfarliga och explosiva varor enligt lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ([7501] o.f.).

2 §

[7532] Spårämneskravet i 13 § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor gäller inte plastiska sprängämnen som

1. i små mängder behövs enbart för
 - a) forskning, utveckling eller provning av nya eller ändrade sprängämnen,
 - b) träning i detektering av sprängämnen eller utveckling eller provning av utrustning för detektering av sprängämnen, eller
 - c) kriminaltekniska undersökningar, utveckling av brottsutredningsmetoder eller rättsvetenskapliga ändamål,
2. hanteras av tillsynsmyndigheterna i samband med deras tillsyn över dessa, eller
3. utgör beståndsdel i godkända militära anordningar som innehas av Försvarsmakten eller polisen den 1 januari 2007 eller som tillverkats inom tre år därefter.

För att få utnyttja undantagen i första stycket 1 krävs tillstånd från Myndigheten för samhällsskydd och beredskap.

Godkännande av explosiva varor m.m.

3 §

[7533] Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska, om någon begär det, meddela beslut om en vara är att anse som en explosiv vara. Sökanden ska lämna det underlag som behövs för prövningen.

4 §

[7534] Om en explosiv vara inte ska genomgå bedömning av överensstämmelse i enlighet med vad som gäller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska Myndigheten för samhällsskydd och beredskap pröva om varan ska få släppas ut på marknaden. Myndigheten får i sådana fall godkänna att den explosiva varan släpps ut på marknaden.

5 §

[7535] Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps beslut om godkännande av en explosiv vara ska innehålla

1. uppgifter om hur varan ska klassificeras,
2. uppgifter om de villkor som ska gälla för varan, och
3. de upplysningar som i övrigt behövs.

6 §

[7536] Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska återkalla ett utfärdat godkännande av en explosiv vara om förutsättningar för godkännande inte längre är uppfyllda.

Krav vid hantering, överföring och import av brandfarliga och explosiva varor

7 §

[7537] En explosiv vara får hanteras, överföras eller importeras endast av den som fyllt 18 år.

8 §

[7538] Inom områden där brandfarliga eller explosiva varor hanteras är det förbjudet att använda eld eller andra tändkällor om detta medför mer än en ringa risk för olyckor med varorna.

9 §

[7539] Den som bedriver tillståndspliktig verksamhet ska samråda med tillsynsmyndigheten om hur risken för olyckor kan minimeras, om sådant samråd behövs med hänsyn till förändringar i verksamheten, reparations- eller underhållsarbeten eller andra avvikelser från den normala hanteringen.

10 §

[7540] Förlust av explosiva varor ska omedelbart anmälas till polismyndigheten.

Den som innehar explosiva varor utan tillstånd ska omedelbart underrätta polismyndigheten.

11 §

[7541] I verksamhet som är tillståndspliktig enligt lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ska tillståndshavaren kunna redovisa de explosiva varor som hanteras, överförs eller importerats.

12 §

[7542] Inträffar en olycka till följd av en brand eller explosion vid tillståndspliktig hantering av brandfarliga eller explosiva varor eller vid hantering av sådana varor inom Försvarmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut eller Fortifikationsverket, ska tillståndshavaren snarast underrätta tillsynsmyndigheten om olyckan. Detsamma gäller om det inträffar en händelse som har inneburit en hög risk för att en sådan olycka skulle ha kunnat inträffa.

Undantag från tillståndsplikten

13 §

[7544] En tillsynsmyndighet enligt lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ([7501] o.f.) behöver inte ha tillstånd till sådan hantering av brandfarliga och explosiva varor som sker som ett led i tillsynen. Polismyndigheten behöver inte ha tillstånd till hantering av explosiva varor.

Tullverket behöver inte ha tillstånd till sådan hantering av explosiva varor som sker i samband med beslag av sådana varor.

Försvarmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och Fortifikationsverket behöver ha tillstånd endast för

1. tillverkning av explosiva varor,
2. sådan översyn av ammunition som från risksynpunkt är jämförbar med tillverkning,
3. förvaring av explosiva varor på fasta platser, och
4. hantering av brandfarliga varor utom vid fältmässig övning.

Handläggning av tillståndsärenden

14 §

[7544] Innan Myndigheten för samhällsskydd och beredskap eller en kommun meddelar ett tillstånd till hantering av brandfarliga eller explosiva varor ska de, om inte

omständigheterna i ärendet gör det onödigt, samråda med varandra och med

1. de andra kommunala eller statliga myndigheter som berörs av ärendet, och
2. polismyndigheten i det distrikt där verksamheten ska bedrivas.

När ett tillståndsärende i fråga om explosiva varor inleds ska tillståndsmyndigheten underrätta polismyndigheten i det distrikt där verksamheten ska bedrivas.

15 §

[7545] Tillstånd för tillverkning av sådana explosiva varor som utgör krigsmateriel enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel får endast meddelas den som har fått tillstånd enligt den lagen eller den som i den lagen har undantagits från tillståndsplikt.

16 §

[7546] När ett tillstånd meddelas får tillståndsmyndigheten besluta att hanteringen inte får påbörjas innan de anordningar och anläggningar som ska användas för hanteringen har avsynats.

17 §

[7547] I ett ärende om tillstånd ska beslut meddelas av tillståndsmyndigheten inom tre månader efter det att en fullständig ansökan kom in till myndigheten. Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet, får handläggningstiden vid högst ett tillfälle förlängas med högst tre månader. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att ett mottagningsbevis ska skickas till sökande när en fullständig ansökan har kommit in och om innehållet i ett sådant bevis.

Ett beslut att förlänga handläggningstiden får inte överklagas.

18 §

[7548] Om tillståndsmyndigheten begär att sökanden ska ge in certifikat, intyg eller andra liknande dokument som visar att ett visst tillståndskrav är uppfyllt, ska myndigheten godta motsvarande dokument från en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Myndigheten får dock begära att dokumentet ska ges in i original eller i bestyrkt kopia eller i form av en auktoriserad översättning. Myndigheten får alltid begära en icke-auktoriserad översättning av dokumentet till svenska.

Tillståndsinnehavarens skyldigheter

19 §

[7549] Om den som har tillstånd ansöker om nytt eller ändrat tillstånd får hantering, överföring och import ske enligt det tidigare tillståndet till dess tillståndsmyndigheten har prövat frågan, om tillståndsmyndigheten medger det.

Om ett tillstånd att inneha explosiva varor har upphört att gälla, ska den som ändå fortsatt innehar varorna hantera dem på det sätt som tillståndsmyndigheten anger.

20 §

[7550] När en tillståndspliktig verksamhet övergår till en ny verksamhetsutövare får verksamheten fortsätta att bedrivas enligt ett tidigare meddelat tillstånd under förutsättning att bytet av verksamhetsutövare i förväg anmälts till tillståndsmyndigheten och att en ansökan om nytt tillstånd lämnas in senast tre månader efter bytet av verksamhetsutövare har skett. Tillståndsmyndigheten ska underrätta polismyndigheten när en anmälan om byte av verksamhetsutövare har kommit in till myndigheten.

När en fysisk person som haft tillstånd till hantering av brandfarliga eller explosiva varor har avlidit ska dödsboet skyndsamt underrätta tillståndsmyndigheten om detta. Dödsboet får fortsätta att hantera de tillståndspliktiga varorna enligt det tidigare meddelade tillståndet även om föreståndare saknas. Hanteringen får dock pågå i högst tre månader efter dödsfallet om inte dödsboet ansöker om ett nytt tillstånd. Innan frågan om nytt tillstånd prövats får dock endast sådan hantering ske som är nödvändig för förvaltningen av dödsboet.

21 §

[7551] Inför transport av sådana explosiva varor som Myndigheten för samhällsskydd och beredskap särskilt anger ska Försvarsmakten och Försvarets materielverk, var och en inom sitt område, i varje särskilt fall samråda med Myndigheten för samhällsskydd och beredskap.

Underrättelse om brott

22 §

[7552] Har någon dömts för brott mot lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen ska den domstol som prövat målet skicka en kopia av domen till Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och till den kommun där brottet begicks.

Marknadskontroll

23 §

[7553] Myndigheten för samhällsskydd och beredskap är i fråga om brandfarliga och explosiva varor samt sådana produkter som används för hanteringen av brandfarliga och explosiva varor för vilka myndigheten har utfärdat föreskrifter marknadskontrollmyndighet enligt artikel 19 [5819], 24.2 [5824], 26 [5826], 27.2 [5827], 28 [5828] och 29 [5829] i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93.

24 §

[7554] Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska i enlighet med förordning 765/2008 och i fråga om brandfarliga och explosiva varor

1. informera allmänheten om myndighetens verksamhet enligt artikel 17.2 [5817],
2. inrätta förfaranden enligt artikel 18.2 [5818],
3. utarbeta program för marknadskontroll, skicka underrättelser om programmen och göra dessa tillgängliga för allmänheten enligt artikel 18.5 [5818],
4. utföra de uppgifter som följer av artiklarna 20—22 [5820—5822] och 23.2 [5823], och
5. samarbeta med andra i enlighet med artikel 24.4 [5824].

Bemyndiganden

25 §

[7555] Myndigheten för samhällsskydd och beredskap får meddela föreskrifter om

1. vilka varor som på grund av sina egenskaper eller sin sammansättning eller av annan orsak ska anses utgöra brandfarliga eller explosiva varor,
2. klassificering av brandfarliga och explosiva varor,
3. brandfarliga och explosiva varors egenskaper och utförande,

4. undantag från tillståndskravet i 16 § [7509] lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor,

5. undantag från tillämpningen av lagen om brandfarliga och explosiva varor och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen i fråga om viss vara eller viss hantering, överföring eller import,

6. att bestämmelserna om godkännande av explosiva varor och om godkännande av föreståndare för verksamhet med explosiva varor även ska vara tillämpliga på en brandreaktiv vara,

7. de frågor som avses i 36 § 5—13 [7523] lagen om brandfarliga och explosiva varor,

8. att hantering, överföring eller import av en brandfarlig eller explosiv vara ska vara förbjuden, om det är av särskild betydelse med hänsyn till brand- eller explosionsrisken samt konsekvenserna av en brand eller en explosion,

9. avgifternas storlek enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor när det gäller den egna verksamheten,

10. att varor, som har tillstånd eller godkännande enligt äldre bestämmelser om brandfarliga och explosiva varor men som på grund av EU-direktiv ska vara CE-märkta, istället ska förses med CE-märkning, och

11. undantag från åldergränsen i 7 §, i den utsträckning det är möjligt med hänsyn till regler som gäller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

När Myndigheten för samhällsskydd och beredskap meddelar föreskrifter om fyrverkeripjäser som hanteras av allmänheten ska myndigheten, i den utsträckning det är möjligt med hänsyn till regler som gäller inom EES, endast tillåta sådana fyrverkeripjäser som har annat huvudsakligt syfte än att avge knall. Med fyrverkeripjäser avses explosiva varor som innehåller pyrotekniska ämnen, avger ljus- eller ljudeffekter och är avsedda för nöje. *Förordning (2010:1160)*.

26 §

[7556] Försvarsmakten får, efter samråd med Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, meddela föreskrifter om

1. hantering av brandfarliga och explosiva varor inom sitt eget, Försvarets materielverks, Totalförsvarets forskningsinstitutets och Fortifikationsverkets område, och

2. undantag från tillämpningen av lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor ([7501] o.f.) och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, när det gäller fältmässig övning, under höjd beredskap och när det finns skäl av synnerlig betydelse för landets säkerhet.

[7557] Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010. Genom förordningen upphävs förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor och Sprängämnesinspektionens föreskrifter (SÄIFS 1999:4) om avgifter för inspektionens verksamhet.

Sprängämnesinspektionens föreskrifter (SÄIFS 1997:5) om import och om överföring av explosiva varor

Sprängämnesinspektionens föreskriver med stöd av 37 och 41 §§ [7556] förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor följande.

Kap. 1 Tillämpningsområde

1.1

Kap. 3 Tillstånd

3.1 Importtillstånd

[7565] 3.1.1 Den som importerar explosiva varor skall, med undantag för Försvarmakten och Försvarets materielverk, ha tillstånd till det (importtillstånd). Enligt 23 § [7553] första stycket förordningen om brandfarliga och explosiva varor lämnas sådant tillstånd av Sprängämnesinspektionen för import som sker i anslutning till tillverkning, bearbetning, behandling, förstöring, underhåll och återvinning av explosiva varor. Import av explosiva varor i övriga fall lämnas enligt 23 § [7553] andra stycket av polismyndigheten i det distrikt där verksamheten skall bedrivas.

För import av sådan ammunition som omfattas av vapenlagen (1996:67) ([7301] o.f.) krävs inte tillstånd enligt dessa föreskrifter.

SÄIs kommentar till 3.1.1

[7565:1] Av explosivvarudirektivet framgår att direktivets bestämmelser inte omfattar explosiva varor avsedda för Försvarmaktens behov.

Av FBE följer att Försvarmakten och Försvarets materielverk inte behöver särskilt tillstånd till import av godkända explosiva varor avsedda för användning av Försvarmakten.

För införsel från länder inom EES av sådana explosiva varor som inte omfattas av undantagsbestämmelse i 3.2.1 punkterna 1—4 behövs med hänsyn till den fria rörligheten av varor på den inre marknaden varken importtillstånd eller överföringstillstånd enligt dessa föreskrifter. **Dessa varor skall dock alltid vara godkända** (se kommentar till 1.2).

Föreskrifterna är tillämpliga på sådan ammunition som räknas till explosiva varor. Det tidigare nämnda explosivvarudirektivet innehåller bestämmelser om bl.a. överföring av ammunition mellan länder inom EES. Vidare regleras in- och utförsel av viss ammunition i den svenska vapenlagstiftningen. I rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (nedan vapendirektivet) finns bestämmelser om bl.a. överföring av skjutvapen och ammunition inom EES. Enligt vapenlagen (1996:67) ([7301] o.f.), som anpassats till nämnda vapendirektiv, krävs i princip polismyndighets tillstånd till införsel av sådan ammunition som lagen tillämpas på, dvs. huvudsakligen patroner och tändhattar till handvapen. Bestämmelser om tillämpningen av vapenlagen finns i vapenförordningen (1996:70) ([7371] o.f.). Vapenlagen är inte tillämplig på ammunition till vissa slag av arbetsverktyg, bl.a. avsedda för slakt eller industriellt bruk och bultpistoler för byggnadsarbete, och inte heller på staten. Sådant import av ammunition som omfattas av vapenlagen har mot denna bakgrund undantagits från kravet på importtillstånd enligt dessa föreskrifter. Det innebär att importtillstånd inte behövs för införsel från länder utanför EES av framför allt kulpatroner för handvapen med kaliber högst 19,1 mm avsedda för civila ändamål och hagelpatroner för handvapen o.d., se varuslag 1.1.1 och 1.1.2 (delvis) under huvudslag III: Ammunition m.m. i SÄIFS 1993:4. För import av övrig ammunition under nämnda huvudslag fordras i princip importtillstånd. I fråga om krav på SÄI:s godkännande av sådan ammunition hänvisas till 1.2 i föreskrifterna och kommentarerna. Vidare kan det i vissa fall krävas särskilt tillstånd till hantering av ammunition, bl.a. till förvaring.

För import i övriga fall än de nyss nämnda krävs särskilt tillstånd. Härav följer att den som har tillstånd att bedriva handel med explosiva varor i fortsättningen behöver ett separat tillstånd för import av sådana varor. Detta innebär således att det krävs tillstånd till såväl handel som import. För det fall skilda ansökningar avseende tillstånd till handel respektive till import getts in till prövningsmyndigheten bör prövningen av dem ske i ett sammanhang och resultera i ett beslut.

Import som sker i anslutning till tillverkning, bearbetning, behandling, förstöring, underhåll och återvinning av explosiva varor prövas av Sprängämnesinspektionen. Import i övriga fall

prövas av polismyndigheten i det distrikt där importören har sitt säte. För det fall importören har sitt säte i ett polisdistrikt och verksamheten helt eller delvis bedrivs i ett eller flera andra polisdistrikt bör den polismyndighet som skall pröva ärendet om importtillstånd inhämta yttrande från övriga av verksamheten berörda polisdistrikt.

Enligt 14 § LBE skall tillstånd begränsas till viss tid. Det är förutsättningarna i det enskilda fallet som avgör tillståndstiden. Ett importtillstånd bör som regel kunna ges för en tid av tre till fem år. Importtillståndets giltighetstid bör så långt möjligt anpassas till den tid som gäller för förvaringstillståndet.

En av SÄI:s uppgifter är att genom rådgivning på olika sätt ge de lokala myndigheterna stöd och vägledning i deras beredning av ärenden enligt lagstiftningen om brandfarliga och explosiva varor, bl.a. för att få till stånd en så långt möjligt enhetlig tillämpning av reglerna. SÄI lämnar därför gärna vid behov synpunkter i enskilda ärenden om tillstånd till import av explosiva varor.

[7566] 3.1.2 Tillverkare får, om inte Sprängämnesinspektionen beslutat annat, importera sådana godkända explosiva varor som denne har tillstånd att hantera.

SÄIs kommentar till 3.1.2

[7566:1] En tillverkare behöver inte särskilt tillstånd till import av sådana godkända explosiva varor som skall användas för tillverkning av explosiva varor. Han behöver som regel inte heller tillstånd till import av sådana varor som han har tillstånd att tillverka och som avses saluföras utan ytterligare bearbetning. SÄI kan dock, som framgår av 3.1.2, i tillståndsbeslut för tillverkning begränsa eller utöka denna möjlighet till befrielse från importtillstånd.

Som exempel kan nämnas att en tillverkare av pyrotekniska varor får med stöd av sitt tillverkningstillstånd importera sådana godkända explosiva varor som behövs för tillverkningen. Han får därutöver som regel importera godkända pyrotekniska varor för direkt försäljning. Om han däremot vill importera andra godkända explosiva varor som inte har direkt samband med tillverkningen, t.ex. sprängämnen, krävs dock ett särskilt importtillstånd för detta.

Den som importerar explosiva varor för hemladdning och som avser saluföra den hemladdade ammunitionen behöver tillverkningstillstånd enligt bestämmelserna i 3 kap. SÄIFS 1989:8.

[7567] 3.1.3 En ansökan om tillstånd till import av explosiv vara skall vara skriftlig och innehålla följande uppgifter.

1. Sökandens namn/firmanamn, personnummer/organisationsnummer, hemvist och adress samt kontaktperson om sökanden är en juridisk person.
2. Uppgift om slag av och beräknade mängder explosiva varor som sökanden avser årligen att importera.
3. Redovisning av de lokaler som sökanden ämnar använda för förvaringen samt kopia av tillståndsbevis för eller ansökan om tillstånd till förvaring av explosiva varor i dessa lokaler.
4. Uppgift om föreståndare enligt 4.1.

[7568] 3.1.4 Ett tillstånd till import skall innehålla uppgift om slag av och största mängd explosiv vara som årligen får importeras.

SÄIs kommentar till 3.1.4

[7568:1] Ett importtillstånd skall enligt föreskrifterna innehålla uppgift om slag av explosiv vara som får importeras. Tillståndet kan exempelvis avse visst huvudslag av explosiva varor i enlighet med den indelning som finns i SÄIFS 1989:8 (se avsnitt 1.2), t.ex. huvudslag I: sprängämnen och tändämnen eller huvudslag V: pyrotekniska varor. Ett tillstånd bör också kunna omfatta del av ett huvudslags varor, t.ex. sprängämnen som del av huvudslag I. Ett tillstånd kan även avse ett visst produktslag, t.ex. trotyl. Omständigheterna i det enskilda fallet får avgöra om tillståndet skall omfatta hela eller delar av huvudslag eller vissa produkter. Hur stora kvantiteter av de olika slagen som årligen får importeras skall enligt dessa föreskrifter anges i tillståndet. Vidare följer av 14 § [7510] lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor (LBE) att ett tillstånd skall begränsas till viss tid. Tillståndets giltighetstid får anpassas till förhållandena i det enskilda fallet.

3.2 Överföringstillstånd

Tillståndskravets omfattning

[7569] 3.2.1 För överföring av explosiva varor utom såvitt avser ammunition från annat land inom EES till Sverige samt för överföring av sådana varor inom Sverige skall varornas mottagare ha tillstånd (överföringstillstånd). Sådant tillstånd lämnas av Sprängämnesinspektionen.

Kravet på överföringstillstånd enligt dessa föreskrifter gäller inte vid överföring av

1. explosiva varor som är avsedda för användning av Försvarsmakten eller polisen,
2. pyrotekniska artiklar,
3. explosiva varor avsedda att användas av tillverkaren direkt på tillverkningsplatsen,
4. explosiva varor som utgör del av säkerhetsutrustningen i motorfordon.

I fråga om överföring till Sverige av ammunition avsedd för industriella eller liknande ändamål krävs tillstånd av behörig myndighet i avsändarlandet. För överföring av ammunition som omfattas av vapenlagen finns bestämmelser i denna lag.

Anm. SÄIs kommentar, se [7573:1].

[7570] 3.2.2 För att få ett överföringstillstånd skall varans mottagare visa att han har tillstånd att förvärva och inneha explosiva varor av det slag och i den mängd som överföringen avser.

Anm. SÄIs kommentar, se [7573:1].

Vad en ansökan skall innehålla

[7571] 3.2.3 Ansökan om överföringstillstånd skall vara skriftlig och innehålla följande uppgifter.

1. Sökandens namn/firmanamn, personnummer/organisationsnummer, hemvist och adress samt telefon- och telefaxnummer.
2. Uppgift om slag av och beräknade mängder explosiva varor som sökanden avser att årligen ta emot.
3. En redovisning av de lokaler som sökanden ämnar använda för förvaring i den mån uppgifter härom inte framgår av dokumentation enligt 3.2.2.
4. Om det inte framgår av annat, fogas uppgift om föreståndare enligt 4.1.

Anm. SÄIs kommentar, se [7573:1].

Särskilda bestämmelser vid överföring via annat land (transitering)

[7572] 3.2.4 Vid överföring av explosiva varor till Sverige via ett eller flera andra EES-länders territorier skall den som ansvarar för överföringen inhämta godkännande från behöriga myndigheter i dessa länder.

Anm. SÄIs kommentar, se [7573:1].

Dokument

[7573] 3.2.5 Tillstånd enligt 3.2.1 skall framgå av ett särskilt dokument som utfärdas av Sprängämnesinspektionen. Dokumentet eller kopia av detta skall medfölja de explosiva varorna tills de når mottagaren.

SÄIs kommentar till 3.2.1—3.2.5

[7573:1] Genom föreskrifterna om överföringstillstånd ersätts tidigare krav på importtillstånd för införande av explosiva varor för civilt bruk till Sverige från annat land inom EES. Av kommentarerna ovan framgår att föreskrifterna inte omfattar alla explosiva varor eller användningsområden. I fråga om sådan ammunition, bl.a. ammunition för industriändamål, som inte faller under vapenlagens bestämmelser (jfr ovan), gäller till följd av explosivvarudirektivet att medgivande till överföring skall lämnas av behörig myndighet i avsändarlandet, en bestämmelse som avviker från överföringsbestämmelserna i övrigt.

I fråga om 3.2.1 punkten 3 avses med tillverkning bl.a. förfarande genom vilket framställd explosiv vara direkt på platsen för användningen bearbetas till annan explosiv vara. Den som bedriver denna typ av verksamhet anses vara tillverkare och verksamheten kräver tillverkningstillstånd. Saluförande av explosiva varor som basvaror för sådan verksamhet betraktas som utsläppande på marknaden.

Bestämmelserna om tillståndskrav eller överföring både mellan och inom EES-länderna har enligt explosivvarudirektivet tillkommit för att med viss bibehållen kontroll ändå svara mot EU:s krav på ökad rörlighet av varor.

Med den som enligt 3.2.4 ansvarar för överföringen avses mottagaren på bestämmelseorten, dvs. den som innehar överföringstillståndet. Vid överföring av explosiva varor från ett EES-land till ett annat EES-land via Sverige betraktas Sverige som transiteringsland. Det innebär att mottagaren på bestämmelseorten skall inhämta godkännande från SÄI för transiteringen.

Med hänsyn till att ett antal frågor återstår olösta — bl.a. avseende det för EES gemensamma, grundläggande överföringsdokumentet — har SÄI valt att ge en låg detaljeringsgrad i föreskrifterna och i de allmänna råden.

[7574] 3.2.6 Mottagaren skall bevara dokumentet i minst tre år från det att varan mottagits.

3.3 Återkallelse av tillstånd

[7575] 3.3.1 Tillståndsmyndighet får, om skäl föreligger, återkalla tillstånd som meddelats enligt 3.1 eller 3.2.

Återkallelse får vara slutlig eller tidsbegränsad.

Kap. 4 Föreståndare

4.1

Övergångsbestämmelser

[7576] 1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 1997, då bestämmelserna om import i 5.2 föreskrifterna (SÄIFS 1989:8) om hantering och import av explosiva varor upphör att gälla.

2. Den som före den 1 juli 1997 med stöd av handelstillstånd påbörjat import av explosiva varor för vilken importtillstånd därefter behövs till följd av dessa föreskrifter får fortsätta importen utan särskilt importtillstånd under handelstillståndets återstående giltighetstid.

3. Den som före den 1 januari 1998 har tillstånd till förvaring av explosiva varor får under förvaringstillståndets återstående giltighetstid inom Sverige utan särskilt överföringstillstånd överföra sådana explosiva varor som omfattas av tillståndet.

SÄIs kommentar till övergångsbestämmelserna

[7576:1] För den som vid utgången av juni 1997 med stöd av handelstillstånd påbörjat import av explosiva varor gäller under tillståndets giltighetstid fortsatt befrielse från kravet på särskilt importtillstånd för motsvarande varor (jfr 5.2.2 i SÄIFS 1989:8). Med påbörjat avses att import bedrivs eller att ansökan om godkännande av de explosiva varor som skall importeras senast den 30 juni 1997 getts in till SÄI eller att sådant godkännande föreligger vid denna tidpunkt. När nämnda handelstillstånd upphört att gälla krävs dock tillstånd till såväl handel som import. Den som har handelstillstånd och som inte vid utgången av juni 1997 påbörjat import måste för tiden därefter ha både handelstillstånd och importtillstånd.

För den som vid utgången av år 1997 har tillstånd till förvaring av explosiva varor gäller under förvaringstillståndets giltighetstid befrielse från kravet på särskilt överföringstillstånd för överföring av motsvarande varor inom Sverige. Av 33 § FBE följer att den som överför explosiva varor inom Sverige, bl.a. till en mottagare som under en övergångsperiod är befriad från kravet på särskilt överföringstillstånd, skall förvissa sig om att förvärvaren har rätt att inneha varor av det slag och i den mängd som överföringen avser.